

vertaling van buitenlandsche lectuur moet vergoeden, wat eigen nationale denkkraft niet kon scheppen.

Zoo is er dus geen sprake van, dat de jongere school ten onzent de oude uit hare vesting verdreven heeft en sterke positie inneemt. De laatste bleef haast onbetwist meester van het terrein. Ter beoordeeling van de verhouding van de oude tot de nieuwe school in het algemeen mag dit feit niet te hoog worden aangeslagen. De plaats, die Holland in de economische wetenschap inneemt, is daarvoor te weinig aanzienlijk. Want, al staat de Hollandsche economie op niet zoo laag peil als Walcker wil doen gelooven, die in den 5^{en} druk van zijn *Geschichte der Nationalökonomie und des Sozialismus*¹³⁾, waarin hij eene geschiedenis der economische theorien en geen „Wirtschaftsgeschichte” geeft, den ontwikkelingsgang van deze wetenschap ten onzent met geen andere woorden weet te schetsen dan deze: „Holland hat längst aufgehört das Land der Geusen zu sein. Es hat z. B. viele Klöster. Die Trappisten machen den weltlichen Bierbrauern eine empfindliche Konkurrenz” — toch kan niet worden ontkend, dat zij eene te weinig overheerschende positie inneemt, dan dat hier het „ex uno discite omnes” zou mogen worden toegepast.

Bovendien wordt door hen, die den invloed der oude economie als uiterst gering voorstellen, erkend, dat zij bij ons nog in vollen bloei is en dit juist als een smadelijk teeken „van onze achterlijkheid in dezen tak van wetenschap” aangemerkt. Zal dus de bewering van degenen, die de klassieke school als uitgestorven beschouwen, kunnen worden ontzenuwd, dan moet aangetoond, dat onjuist is de voorstelling, alsof buiten onze grenzen de nieuwe school de pinnen harer tente steeds verder uitzet en de oude alle terrein verliest.